№ 125 Յուլիսի 19 (31) **1880** Յուլիսի 19 (31) № 125

ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 րուբլի կէս տարուանը 6 րուբլի։ Առանձին համարները 5 կոպէկով։

Թիֆլիսում գրվում են միայն խմբագրատան մէջ։

Օտարաքաղաքացիք գիմում են ուղղակի Тифлисъ. Редакція „Мшакъ“

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (Յայլ կերպակի և ժամ օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով։

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ։

ԱՆՁՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԱՄԲՈՂՋՈՒԹԻՒՆ

—

Տգէտ, մոլեռանդ և խաւար մարդկանց յատուկ է մի անձնաւորութեան պակասութիւնը վերաբերել ամբողջ հասարակութեանը կամ ազգութեանը։

Այդ տեսակ խոշոր պակասութիւնից պէտք է ազատ ճշմարիտ հասարակական առաջնորդները, հասարակական օրգանները,—բայց դժբաղդաբար այսպէս չէ։ Շատ անգամ հասարակական կարծիքի առաջնորդը, լրագրագիրը նոյնքան տգէտ, նոյնքան մոլեռանդ, մանաւորապէս նոյնքան անգարգացած է, որքան առհասարակ ամբողջը։

Մի օտարազգի գալիս է Թիֆլիս, գնում է փողոց, առնում է մի հայ վաճառականի ծռ այս կամ այն առարկայ։ Հայ վաճառականը նրան խարում է, շատ թանգ է ծախում ապրանքը։ Ու ահա օտարազգին մի հայի պակասութիւնը սկսում է վերաբերել ամբողջ ազգութեանը, սկսում է բոլոր հայերին խոբեբայ անուանել։

Մեր խաւար, տգէտ և մոլեռանդ լրագրագիրը, կամ հասարակական գործիչը, վրդովվում է, ի հարկէ, օտարազգու վարմունքից, բայց չէ անցնում մի օր—և նոյն պարտքը սկսում է նոյն կերպով վերաբերել դէպի իր կաթոլիկ կամ բողոքական հայ եղբայրները։

Չանենք թէ մի որ և է Պոյաճեան դատաճանում է իր ազգութեանը,—մի՞թէ այդ պատճառով մենք պէտք է յարձակվինք բոլոր հայ-բողոքականների դէմ, ինչպես այդ անում է օտարազգին, հայհոյելով ամբողջ հայոց ազգութիւնը, որովհետև մի անգամ խաբված է եղել մի հայ վաճառականից։

Ինչ կասէին մեր ինտելիգենցիային պատկանող խաւար անձնաւորութիւնները, որոնք իրանց ուղեղի մէջ հաւ չաւ խել-էլ չունենալով, յանդգնում են առաջնորդել հասարակական կարծիքը, ինչ կասէին նրանք, եթէ նրանց օհտեմային հեռեւելով, մի կաթոլիկ կամ բողոքական հայ սաէր լուսաւորչական հայերին՝ «Ո՞նի առաջնորդ Երեմիա եպիսկոպոսի քարոզը ցոյց է տալիս որ լուսաւորչական եկեղեցու բոլոր հոգեւորականները տգէտ անխելք, մոլեռանդ են....» Ընդուստ դուք կը վերաբերվիք որ մի Երեմիայի պակասութիւնը վերաբերում են ամբողջ հոգեւորականութեանը, և անկասկած կը պատասխանէիք. «Եթէ մենք ունենք Երեմիա եպիսկոպոսի պէս մի տխմար անձնաւորութիւն մեր հոգեւորական դասի մէջ, ուրիշ կողմից մենք թէ մեր անցեալում ունէինք եւ ներեւից, խելօք հոգեւորականներ, թէ մեծիկ ժամանակներում ունէինք Ներսէս Կաթողիկոսի պէս մի պետական մարդ, Ա՛յժմյօժկու պէս մի գիտնական, ունենք և այս րոպէիս Ներսէս պատրիարքի, Խրիմեանի, Ղարբէի պէս լուսաւոր անձնաւորութիւններ մեր եւ կեդեցական դասակարգի մէջ»։

Ինչ որ չէք կամենում որ ձեզ անեն,—չը պէտք է ուրիշներին էլ անէք։ Եթէ չէք կամենում որ բողոքական կամ կաթոլիկ հայը մի լուսաւորչականի պակասութիւնը վերաբերի ամբողջ ազգին, կամ դասակարգին,—չը պէտք է նոյնն անէք և նրանց վերաբերութեամբ։

Օրինակ շատ ցաւալի, վերաւորելի, անարդար և միանգամայն պախարակելի կը լինէր, եթէ մի օտարազգի ուսումնասիրած լինելով հայոց լեզուն և կարդալով մի որ և է յիմար, բթամիտ, մոլեռանդ, խաւար, անգիտնի հայոց լրագիր,—այդ լրագրի մոքերի և նրա խմբագրի տուր անձնաւորութեան համեմատ կազմէր իր կարծիքը և ամբողջ հայոց ազգութեան մասին։

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏԻՑ

—

8 յուլիսի

Անցեալ յունիս ամսի 26-ին կատարվեցաւ Լիմանում արժանապատիւ եկեղեցական հանդիսով եպիսկոպոսական ձեռնադրութիւն։ Լի օր լինելու պատճառով աւելի չատ բազմութիւն չը կար եկեղեցում, վեհ. կաթողիկոսը ինքն չէր ժամարար հիւանդութեան պատճառով, այլ միայն կատարեց ձեռնադրութեան կարգը։ Նորապատ եպիսկոպոսներն էին Յակոբատանից եկած Հմայեակ Պիմաքեան, Նախկին խմբագիր Կ. Պոլսի գ[illegible] ամսագրի և այժմեան նոր առաջնորդ Երզնկայի վիճակում, և Գևոնդ վարդապետ, Պիւենիրկի նոր առաջնորդ։ Այս անգամ Լիմանցի միաբաններից ոչ ոք տրժան չը համարվեցաւ եպիսկոպոսութեան։

Բայց ամսոյս 5-ին Ս. Գայիանեան վանքի եկեղեցում արժանապատիւ հանդիսով ծայրագոյն վարդապետութեան ասացան երեսի սրբագիմագիայի կրօնաւոր կարապետ վարդապետ Աշտարեան, Խոյեն վարդապետ Սահակեանն և վանան վարդապետ Բաստամեան։ Ներկայ կաթողիկոսի օրով, գրեթէ 15 տարվայ մէջ, այս առաջին անգամն է որ արժանի է ծայրագոյնութիւնը Լիմանցի միաբաններին, մինչդեռ Յակոբատանում ամեն արեղայ չատ չատով սահանում է այդ բարձր եկեղեցական գիտնական կոչումը։

Գ. Մ.

ՆԱՄԱԿ ՄԵՆ-ՂԱՐԱԳԵԼԻՍՑ

—

6 յունիսի

Գարնան սկզբից մինչև յունիսի 15 յորդառատ անձրևները անդադար տեղացով, չոր գարեն էլ սկսեցին կանաչել, իսկ մշեցի ամաթից մինչև այսօր ոչ միայն մի կաթիլ անձրև չէ ընկել թըշուառ երկրագործի արտի վրա, այլ մի և նոյն ժամանակ ամպիսի զարհուրելի չոր է լինում, որ յոյսերը սկսել են խանձվել։ Աւազատեան առատ ցողերի օգնութեամբ միայն կարողացան արտերը դիմանալ ցերեկվայ կիզիչ չոքերին, որի տակ ոչ մի կենդանի հինգ րոպէ չէ կարող համբերել— Միայն երկու լաւ անձրևի կարօտութիւն ունինք, այնուհետև աշքան առատութիւն կը լինի, որի նմանը չատ քիչ է տեսնված։

Անցեալ օրը Ղարաքիլիսի մի քանի բարեպաշտ կանայք բոլոր ուրով անէ առան չրկնելով մատաղի պատրաստութիւն էին տեսնում, որ անձրև գայ։ Ը՛ր Նայելով կարճատև երաչտութեանը, դարձեալ կարելի է ասել, որ արտերը վատ չեն։

Վերջին ժամանակներս Ղարաքիլիսում կրկնվում են գիշերային խոշոր գողութիւններ։ Աւելի զարմանալին այն է, որ անցեալ օրը ցերեկով մոան ժամ ղարաքիլիսեցու առան և ինչպես պատմում են, հազար րուբլուց աւելի նաղդ փող են տարել։ Զանազան մարդիկ այս գողութիւնների առթիւ կասկածներ են հնարվում, բայց դրականապէս ոչինչ դուբս չէ գալիս և չարագործները ուրիշների արդար վատասիը չափչփելով, ուսում ու տիրոջ առաջ ման են գալիս։—Ա՛յժմ վարված են գիշերապահներ։ Տեսնենք վերջ կը դրվի այդ անկարգութիւններին։

Ա՛ն քանդարապի չափաւոր հարեցողներից մի խումբ, որոնք չը գիտեմ ինչով են պարագում այստեղ, դաւալ զուռնայնի առաջները գցած, գինու չիչեր և բաժակներ ձեռքերնին, չերքէզկաները հանած, չիբ և ատամ ասելով, պարելով, գնացան կենդանիներ կոնծելով, ճուռայ գոռալով, փողոցները չափելով, օր-ցերեկով մանում են բարդը, կանգնում են մի գինեվաճառի խանութի առաջ, խմում են, գատարկ չիչերը լցնում են և վերջապէս դուբս են գալիս բազարից, և այդպիսի խայտառակ հանդիսով երկին մտնում են Քաղերը։ Օրիորդներս, կանայք, հարսներ դուբս են թափվում և կտուրներից նայում էին հանդիսին, իսկ մի խումբ ջահել պատանիներ և մանուկներ զուարճութեամբ քաշ էին գալիս այս հարբեցողների ետեից, որոնք իրանց լիքը օրհնութիւններով վատ սերմեր են ցանում անփորձ մանուկների սրտի մէջ։

Սրանից մի քանի չաբաթ առաջ Մարիբէգ քէօմվէն ցանկանում էր մի ժողով կազմել Ղարաքիլիսում պարապող օտարականների մասին, թէ որտեղացի են, ինչպիսի մարդիկ են, ինչ վարուց բարուց տէր են, ո՛րքան ժամանակ են ուզում մնալ Ղարաքիլիսա և վերջապէս դրանց բոլոր գործունէութեանց վրա ուշք դարձնել, որ չը լինի թէ որտեղ մի թոհը կտրած կայ, գայ Ղարաքիլիսա բուն դնի և բնիկներին էլ խաբար անի։ Իսկ կարծիքով սա չատ լաւ միտք է, եթէ իրագործվի, իսկ վերոյիշեալ չարիքները արած անկարգութիւնը յոյսով եմ, որ վերջինը կը լինի։

Ս.

ՆԱՄԱԿ ԻԳԴԻՐԻՑ

—

Յուլիսի 10-ին

Այս տարվայ սաստիկ ձմեռնային ժամանակ Սուրմալուի ամրոցի գաւառում տարած վնասատանջ քիւրդերի մեծ բազմութիւնն, որոնք գլխաւորապէս եկել էին Բայազէդի կողմերից։ Սոփի ժամանակ դրանք ապրում էին ոզորմութեամբ, որ տանում էին հայերից, բայց երբ ձմեռը անցաւ, ցանքերը հասունացան, այժմ որ հունձքի ժամանակ է, նոյն քիւրդերը սկսել են գիշերները կոդոպտել հնձած արտերի վրա մնացած խուրձերը։ Ցեղային ժողովուրդը քրդերի այս չարիտակութիւնները նախագուշակելով, վազօրօք խնդրեց գաւառապետին, որ աքսորէ նրանց իրանց երկրից, բայց ոչինչ բանականութիւն չը առացան։

Այս տարի հունձքը չատ առատ է. ցորենի խալվարը (30 պուդ), ծախվում էր առաջ 150 մինչև 200 րուբլ, իսկ այժմ 35—40 րուբլ։

Ինդիրի երկսեռ դպրոցների հարցաքննութիւնը վերջացաւ չատ աջող կերպով։ Մանաւանդ օրիորդները բաւական առաջադիմութիւն էին արած թէ ուսման և թէ ձեռագործութեան մէջ։ Ը՛ր Նայելով որ հարցաքննութիւնը տևեց 15 օր, բայց հաբաթաբուներից ոչ մինը ներկայ չէինք։ Վերժապետների մէջ գովի էին տեսուչ պ. Քաջունեանցի և ուսուցիչ պ. Շավարշեանի ջանքերը։

Ինդիրցի

ՆԱՄԱԿ ԻՄԵՐԱԳՐԻՑ

—

Թիֆլիս, ապրիլ

Նուիրատուների ցուցակը, որոնք փողեր նուիրեցին յոգուտ վանի սովատանջեալների։

Հովսեփեանց Մարտա 1 ր., Սահմանեանց Մանուել ախալցխացի 1 ր., Բայազօղլեանց Դիմոթէոսը 20 կ., Ալլահվերդեանց Սահակ 1 ր., Միմիկեանց 20 կ., Միրզեանց Աւետիս 30 կ., Աղաբէգեանց 35 կ., Սալմաբեանց 1 ր., Յակոբեանց 1 ր., Մուսայէլեանց Սահակ 40 կ., Զաքարեանց Յովսէփ 20 կ., Աստուածեանց 10 կ., Մելիքեանց 1 ր., Աւագեանց 20 կ., Պապաւեանց Միմէօն 40 կ.,